

Skatteministeriet

1. marts 2016
J.nr. 16-0132048

Til Folketinget – Skatteudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 217 af 2. februar 2016 (alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Pelle Dragsted (EL).

Karsten Lauritzen

/ Peter Bach-Mortensen

Spørgsmål

Ministeren bedes redegøre for, om de elasticiteter, der anvendes til beregningen af dynamiske effekter ved en topskattelettelse, er blevet påvirket af den manglende skattebetaling, der har været i kølvandet på SKAT's inddrivelsesproblemer (jf. Saez m.fl., *The Elasticity of Taxable Income with Respect to Marginal Tax Rates: A Critical Review* – 2012).

Svar

Skatteministeriets beregninger af dynamiske effekter af ændringer i personskatter mv. følger ministeriernes sædvanlige regneprincipper, hvor der som udgangspunkt skønnes over adfærdsvirkningen i form af ændringer i arbejdsudbuddet. Ved opgørelse af de afledte effekter heraf er indregnet ændringer i skatteprovenu, herunder indtægter fra både personskatter, moms og afgifter, samt ændringer i udgifter til sociale ydelser. De pågældende beregningsprincipper for adfærdsvirkninger af skat på arbejde har bl.a. været anvendt af Skattekommissionen, jf. Skattekommissionens rapport *Lavere skat på arbejde*, februar 2009, og metoden er bl.a. dokumenteret i *Fordeling og Incitament* 2002, Finansministeriet, juni 2002. Der henvises i øvrigt til besvarelsen af *Skatteudvalgets spørgsmål nr. 214 af 2. februar 2016* for en nærmere beskrivelse af den anvendte metode.

Den specifikke funktionelle form, der ligger til grund for beregningerne af ændringer i arbejdsudbuddet målt i timer, er taget fra et studie på danske data fra 2001: *Overtime Work, Dual Job Holding and Taxation*, Frederiksen, Graversen og Smith, 2001. Dette studie har bl.a. også været anvendt af De Økonomiske Råd. Parametrene i arbejdsudbudsfunktionen er skaleret, så der opnås en gennemsnitlig lønvægtet substitutionselasticitet på 0,1, hvilket svarer til resultaterne i det omtalte studie af Frederiksen m.fl. (2001).

Studiet af Frederiksen m.fl. (2001) er baseret på data fra en spørgeskemaundersøgelse foretaget i 1990'erne, og de i spørgsmålet nævnte inddrivelsesproblemer fra de senere år er (i sagens natur) uden betydning for de estimerede elasticiteter i den anvendte empiriske undersøgelse.

I øvrigt udgør restancer vedrørende skat af lønindkomst, herunder som følge af skatteunddragelse, for almindelige lønmodtagere et yderst begrænset problem i Danmark. I 2016 skønnes afskrivninger vedrørende personskatter at udgøre i størrelsesordenen 2 promille af de samlede personskatter. Det skyldes blandt andet, at skat af lønindkomst er indeholdt af arbejdsgiver, og derfor er almindelige lønmodtageres muligheder for skatteunddragelse vedrørende lønindkomst forholdsvis begrænset.

Dermed må det forventes, at borgernes beslutning om at udbyde arbejdskraft bygger på en forventning om, at deres lønindkomst beskattes efter gældende skatteregler. Derfor giver en eventuel manglende inddrivelse af skatter – svarende til et eventuelt misforhold mellem den indkomstskat, der fremgår af årsopgørelsen, og den faktiske betalte skat – ikke anledning til en revision af den anvendte metode.